

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 463

гр. Пазарджик, 15.09.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на петнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ирина Ат. Джунева

Съдебни В.Д.Б.

заседатели: А.Н.Д.

при участието на секретаря Ана Здр. Ненчева
в присъствието на прокурора Т. Т. Г. Ж. Д. П.
като разгледа докладваното от Ирина Ат. Джунева Наказателно дело от общ характер № 20235200200734 по описа за 2023 година

Съдът, след съвещание по въпросите по чл. 248 от НПК и като съобрази доводите на страните, намира, че делото е подсъдно на настоящия съд и няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство.

По доводите на страните за допуснати съществени процесуални нарушения, съдът прецени, че такива няма. На първо място всички участници в процеса възразиха, че е допуснато съществено процесуално нарушение при предявяване на наказателното производство като не е осигурено достатъчно време за запознаване с такъв голям обем доказателствен материал. За да не уважи това искане съдът съобрази, че делото многократно е внасяно в съда по искания за изменение на мерки за неотклонение. Страните са имали възможност да се запознаят с доказателствата по делото. Обвинителният акт е депозиран на 20.07.2023 г. С разпореждане за насрочване съдията-докладчик е насрочил делото за разпоредително заседание, което е съобщено на страните още август месец. В това разпореждане съдът е указал на страните, че делото се намира в деловодството на Окръжен съд – Пазарджик и същите могат да се запознаят с него. С оглед на всичко това настоящият състав счита, че не е допуснато съществено процесуално нарушение при предявяване на материалите по делото.

Не е допуснато процесуално нарушение и при привличането на обвиняемите в това им качество по следните съображения:

Прави впечатление, че обвиняемите са привличани неколкократно с Постановление като до юни месец на 2023 г. са се явявали както упълномощените им защитници, така и подсъдимите са приемали Постановленията за привличане. Последното привличане на подсъдимия Д. е от 26.06.2023 г. Същият е отказал да подпише Постановлението, което е удостоверено с подписа на двама свидетели. Присъствал е и служебен

защитник. Основният довод на защитника – адв. П. е, че е имал основателна причина да не се яви, поради което това процесуално действие е незаконосъобразно. В Том 244, Раздел 1 от ДП от лист 189 до 192 са съставени протоколи, от които е видно, че наблюдаващият прокурор е насрочил процесуалното действие привличане на Д. за дати 26-ти, 27-ти, 28-ми, 29-ти и 30-ти юни 2023 г. На всяка една от тези дати наблюдаващият прокурор е присъствал в болницата към Затвора гр. София, където се е намирал обвиняемият Д., но и двамата му защитници не са се явили. Прави впечатление, че на дата 26.06.2023 г. адв. П. е бил освободен от съдебната зала по друго дело в 11:19 ч. Друг ангажимент до края на работния ден не е посочен, тоест налице е неоснователно неявяване в Затворническата болница гр. София за извършване на процесуално-следствените действия „привличане“.

По отношение привличането на подсъдимия И. Л.: Последното Т.а е налично в Том 248, Раздел 1, лист 84. Подсъдимият и защитникът са отказали да подпишат същото и този отказ е удостоверен с подписите на двама свидетели. На това привличане е присъствал защитникът адв. Н. П.. Отбелязано е, че Постановлението е било прочетено на глас на И. Л. и адв. Н. П. като същите са отказали да го подпишат. Тоест не може да се приеме, че е налице процесуално нарушение, тъй като както защитникът, така и подсъдимият са били запознати с Постановлението. Пред настоящия състав подсъдимият Л. направи възражение, че към момента на своето привличане бил в изключително влошено здравословно състояние. Прави впечатление, че в Том 247, Раздел 1, лист 645 е налична докладна записка, от която е видно поведението на обвиняемия спрямо разследващия полицай. В същия том, на лист 131-133, е налична медицинска справка от Директор „Медицински център“ при Затвора гр. Пазарджик, в което е посочено поведението и здравословното състояние на подсъдимия И. Л.. От всички тези писмени доказателства, надлежно приложени по делото, съдът установи, че няма допуснато процесуално нарушение, а поведението на подсъдимите и защитниците е клоняло към злоупотреба с процесуални права.

По отношение доводите, изложени от защитника Д. Л. – дъщеря на подсъдимия Л., същите са неотстраними дори и да са налични, поради което не следва да бъдат коментирани.

По доводите на защитника адв. П. по отношение на престъплението по чл. 321, ал. 3 от НК, съдът следва да отбележи, че прокурорът няма как да конкретизира кога е създадена ОПГ при условие, че обвиняемите не дават обяснения и няма как да се установи този факт. Не е процесуално нарушение фактът, че е посочено, че групата е създадена с цел да върши престъпления в гр. Пазарджик и на територията на страната. Във фактическата обстановка в обвинителния акт е описано точно и ясно какво е възприела прокуратурата, а именно, че групата е създадена с цел да върши престъпления не само в гр. Пазарджик, а и на други места.

Обвинението е по чл. 321, ал. 3 от НК като е посочено, че е извършено с користна цел. Текстът на закона предвижда наказателна отговорност когато

групата е създадена с користна цел или с цел да върши престъпления по конкретно указани от закона текстове. Тоест користната цел обхваща всички тежки умишлени престъпления – не само визираните в ал. 3 след съюза „или“.

По довода, че престъплението по чл. 256 от НК в обстоятелствената част е посочено чл. 18 от НК, а в диспозитива като довършено Т.а: Деянието по чл. 256 от НК е дадено като Т.а при условията на чл. 26 от НК. Една част от него е описана като довършено, а другата – като опит. В пълномощията на държавното обвинение е да квалифицира деянието по смисъла на чл. 26, ал. 3 от НК, тоест като довършено.

Направиха се възражения, че на подсъдимите не им е дадена възможност да дадат обяснения, че по делото били налични непреведени документи и нечетливи такива. Обясненията на подсъдимите са доказателствено средство и възражения по доказателствата не е процесуално нарушение, тъй като същите могат да бъдат събрани по надлежния ред и в съдебната фаза на процеса.

Възраженията на защитниците кой е съставил фактурите, предмет на деянието по чл. 256 от НК е въпрос, който може да бъде изяснен и в съдебно заседание и същите са по доказателствата.

Направи се възражение, че сумата като щета за деянието по чл. 256 от НК и това по чл. 253 от НК се различава. Следва да се отбележи, че ясно е описано в обвинителния акт, че част от деянието по чл. 256 от НК е довършено и държавното обвинение твърди, че именно с довършеното деяние по този текст е осъществен съставът на чл. 253 от НК. Останалата част от деянието по чл. 256 от НК е опит, тоест реално няма щета.

Съдът не намира за необходимо да отговаря на доводите на адв. С. М. за липсващи томовете, тъй като след като същите са внесени в Окръжен съд – Пазарджик, това са именно доказателствата, на базата на които ще започне настоящото наказателно производство.

Основният довод на защитата беше по отношение на обстоятелството, че в диспозитива на обвинителния акт подсъдимата В. е дадена като извършител, а в обстоятелствената част на няколко места – стр. 40 и следващи от обвинителния акт, същата е дадена като посредствен извършител. Изречението, на базата на което защитата гради тезата си е следното: „Обективна последица от това поведение на обвиняемата В., като посредствен извършител, и от поведението на останалите обвиняеми – Л., Д., У. и П. като помагачи, била претендиране на ...“

Тези доводи са неоснователни. Както в обстоятелствената част на ОА, така и в диспозитива се твърди, че подсъдимата В. действа като извършител, а подсъдимите Л., У., П. и Д. като помагачи, като дейността на В. е при условията на посредствено извършителство, чрез третото невиновно лице Силвия Костова – счетоводител. В. се твърди, че е извършител във вида на посредственото извършителство като по отношение на подсъдимите тя се явява извършител, но действа като посредствен извършител, защото се твърди, че използва наказателнонеотговорно лице за подаване в ТД на НАП

на невярната информация.

Изложиха се доводи, че при предявяване на материалите по делото на подсъдимия У. е присъствал като резервен защитник адвокат Ч. който е бил пълномощник на свидетеля Г. Л. В конкретния случай не са налице разпоредбите на чл.91 ал.3 от НПК тъй като адвокат Ч. не е имал процесуално качество в настоящето производство към момента в който е бил упълномощен от св. Г.Л. на основание чл.122 ал.2 от НПК.

С оглед на тези мотиви настоящият състав намира, че няма основание за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на досъдебната фаза.

По исканията за изменение на мерките за неотклонение:

Съдът счита, че не следва да бъде изменяна мярката за неотклонение на подсъдимата В. като ѝ се намали определената парична гаранция и се отмени забраната за напускане пределите на страната. Мярката е определена, за да се осигури присъствието на подсъдимата в съдебно заседание и да се препятства извършването на престъпление. На този етап нищо не налага изменение на мярката за неотклонение на В.. Планираното пътуване в чужбина не е от належащо естество.

По отношение искането за изменение на мярката за неотклонение на подсъдимия У.: За подсъдимия У. е налична информация по делото за множество висящи досъдебни производства. Неговото здравословно състояние е било предмет на обсъждане в многобройните предходни искания за изменение на мярката за неотклонение и липсват нови обстоятелства, които да налагат изменение на мярката за неотклонение. Не е отпаднала опасността подробно мотивирана в определенията както на ОС-Пазарджик така и на АС-Пловдив.

По отношение искането за изменение на мярката за неотклонение на подсъдимите Д. и П.: В настоящото производство не се посочиха доказателства, различни от тези, които са били предмет на обсъждане както при вземане на мярката за неотклонение, така и при исканията за нейното изменение.

По отношение искането за изменение на мярката за неотклонение на подсъдимия Л.: И при този подсъдим няма доказателства, нови по смисъла си, които да налагат изменение на мярката за неотклонение. Налично е, обаче, доказателство, че спрямо същия е образувано досъдебно производство по сигнал на бившата му съпруга – свидетелката Нина Л.. От представеното сведение е видно, че след внасяне на обвинителния акт свидетелката твърди, че спрямо нея са отправени закани за живота ѝ.

Съобразявайки всички това и най-вече преди всичко обстоятелството, че няма каквито и да били нови, необсъдени обстоятелства, които да налагат

изменение на мерките за неотклонение, съдът прие, че същите следва да бъдат потвърдени, а исканията да бъдат оставени без уважение. Срока на задържане не е прекомерен и е съобразен с тежестта на обвинението.

По направените искания по доказателствата от адв. С. М., съдът намира, че на този етап същите не следва да бъдат уважавани.

С оглед на горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на досъдебната фаза.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията за изменение на мерките за неотклонение на Г. В., А. У., В. Д., И. Л. и Д. П..

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията за събиране на доказателства на адв. С. М..

Определението в тези му части подлежи на обжалване в 7-дневен срок пред Пловдивския апелативен съд.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____